

İki Uzak Yıldız

— wolf's son · 03 Mayıs 2026

Şimdi her şeyi ama her şeyibir kenara bırakalım aşkı, sadece susalım. Cümlelerin o yorgun yükü iniversin omuzlarımızdan, Dudaklarımız mühürlensin ama ruhumuz en gür sesiyle konuşmaya başlasın. İki uzak yıldızın birbirine bakışı gibi, Göz göze, o uçsuz bucaksız sessizliğimizde kaybolalım. Hani zamanın kalbi durur ya bazen, tam o mucizevi noktada duralım. Hemen şuracıkta, ateşin kızıl gölgesinde diz dize oturalım seninle. Dışarıda rüzgâr ne fırtınalar koparırsa koparsın, Karanlık kime küerse küssün, kime sırtını dönerse dönsün... Senin teninden yayılan o kutsal sıcaklık, sadece ellerimi değil, Ruhumun en kuytu, en üşümüş, en kimsesiz köşelerini bile ısıtıyor. Günün o zehirli telaşları, o gri kalabalıklar, İçimizi kemiren "acaba"lar, o bitmek bilmeyen yorgun kaygılar... Hepsi kapının dışında, sağanağın altında kalsın. Bırak, hepsi uzaklaşsın bizden, hepsi gitsin. Nasıl olsa yarın yine hayatın yükü biner sırtımıza, Hesapları, kitapları, telaşları o zaman, o soğuk saatlerde düşünürüz. Ama şimdi... Sadece ateşin çıtırtısı, senin nefesin ve kalbimin atışıyla harmanlanan bu eşsiz huzur. Şu anın içinde, zamanın ötesinde sadece biz varız. Bu paylaştığımız sessizlik, Dünyada bugüne kadar bestelenmiş en güzel, şarkıdır... Wolfs son (Mesut Örs)